

Wspólnota w działaniu – młodzi obywatele wobec lokalnego kryzysu

1. Wprowadzenie

Sytuacje kryzysowe pokazują, jak ważne są zaufanie, współpraca, odpowiedzialność i zdolność wspólnoty do działania pod presją czasu.

Kryzys może dotknąć jednocześnie wiele grup mieszkańców, ale nie wszystkie w taki sam sposób. Część osób może potrzebować pilnej pomocy, inne – rzetelnej informacji, wsparcia transportowego, dostępu do leków, opieki lub bezpiecznego miejsca.

W takich warunkach szczególnego znaczenia nabierają:

- solidarność;
- odpowiedzialność za innych;
- właściwa ocena informacji;
- współpraca z instytucjami;
- samoorganizacja społeczności;
- troska o osoby szczególnie narażone;
- rozsądne gospodarowanie ograniczonymi zasobami;
- podejmowanie decyzji w warunkach niepewności.

Gra symulacyjna pozwala uczestnikom doświadczyć sytuacji, w której muszą wspólnie reagować na lokalny kryzys, podejmować decyzje, ustalać priorytety i brać odpowiedzialność za ich konsekwencje.

2. Odbiorcy

Młodzież w wieku około 14–19 lat, w szczególności uczniowie szkół ponadpodstawowych.

Gra może być wykorzystywana podczas:

- edukacji obywatelskiej;
 - godzin wychowawczych;
 - warsztatów;
 - zajęć projektowych;
 - pracy samorządu uczniowskiego;
 - zajęć dotyczących bezpieczeństwa, wolontariatu i odpowiedzialności społecznej;
 - szkoleń dla młodzieżowych rad i grup młodzieżowych.
-

3. Czas realizacji

Okolo 120–150 minut pracy dydaktycznej.

Materiał może zostać skrócony przez ograniczenie liczby rund albo rozbudowany o dodatkowe karty zdarzeń i pogłębioną ewaluację.

4. Cele

Po zakończeniu symulacji uczestnik:

- rozumie znaczenie solidarności i dobra wspólnego w sytuacji kryzysowej;
 - potrafi wskazać grupy szczególnie narażone;
 - potrafi ustalać priorytety działania;
 - rozumie znaczenie wiarygodnej informacji;
 - potrafi współpracować z osobami reprezentującymi różne interesy;
 - rozumie rolę instytucji publicznych, organizacji społecznych i mieszkańców;
 - potrafi przewidywać skutki decyzji;
 - rozumie znaczenie odpowiedzialnego wolontariatu;
 - potrafi odróżnić pomoc skuteczną od pomocy chaotycznej;
 - dostrzega znaczenie zaufania społecznego;
 - rozwija umiejętność działania pod presją czasu i niepełnej informacji.
-

5. Fabuła

W liczącej około 35 tysięcy mieszkańców miejscowości **Nowe Brzegi** przez kilka dni występują bardzo intensywne opady deszczu.

Rzeka przepływająca przez część miasta zaczyna gwałtownie przybierać.

Wieczorem dochodzi do lokalnych podtopień.

Następnego dnia sytuacja się pogarsza.

Zalane zostają:

- część osiedla mieszkaniowego;
- kilka ulic;
- piwnice i partery budynków;
- lokalny ośrodek sportowy;
- część infrastruktury drogowej.

Problemy dotyczą również:

- transportu;
- dostaw energii;
- dostępu do informacji;
- opieki nad osobami starszymi;
- pomocy osobom, które musiały opuścić mieszkania.

W mediach społecznościowych zaczynają pojawiać się niesprawdzone informacje.

Mieszkańcy spontanicznie organizują pomoc.

Władze lokalne uruchamiają działania kryzysowe.

Uczestnicy wcielają się w osoby i grupy, które muszą wspólnie reagować na rozwijającą się sytuację.

6. Role

Uczestnicy pracują w zespołach.

Każdy zespół reprezentuje inną grupę.

Zespół 1. Władze lokalne

Zadania

- podejmowanie decyzji dotyczących działań w mieście;
- ustalanie priorytetów;
- koordynowanie informacji;
- współpraca z innymi grupami;
- podejmowanie decyzji o wykorzystaniu dostępnych zasobów.

Wasze cele

- ograniczyć skutki kryzysu;
- chronić mieszkańców;
- utrzymać zaufanie społeczne;
- działać w sposób przejrzysty.

Ograniczenia

- zasoby są niewystarczające;
 - nie można natychmiast pomóc wszystkim;
 - część informacji jest niepełna.
-

Zespół 2. Młodzi mieszkańcy i wolontariusze

Zadania

- organizowanie pomocy sąsiedzkiej;
- wspieranie osób potrzebujących;
- pomoc w przekazywaniu rzetelnych informacji;
- zgłaszanie potrzeb mieszkańców.

Wasze cele

- pomóc jak największej liczbie osób;
- działać szybko;

- pokazać, że młodzież może realnie wspierać wspólnotę.

Ryzyko

Spontaniczna pomoc może stać się chaotyczna lub niebezpieczna, jeśli nie będzie koordynowana.

Zespół 3. Organizacja społeczna

Lokalne stowarzyszenie prowadzi na co dzień działania społeczne i wolontariat.

Zadania

- organizowanie punktu pomocy;
- zbieranie informacji o potrzebach;
- koordynowanie wolontariuszy;
- wsparcie osób najbardziej narażonych.

Wasze cele

- pomoc nie może trafiać wyłącznie do osób najbardziej widocznych;
 - należy dotrzeć również do osób, które same nie zgłaszają potrzeb.
-

Zespół 4. Mieszkańcy zalanego osiedla

Sytuacja

Część mieszkańców musi opuścić swoje mieszkania.

Niektórzy zostali u krewnych.

Inni potrzebują miejsca tymczasowego pobytu.

Wasze potrzeby

- bezpieczne miejsce;
 - informacje;
 - żywność i woda;
 - możliwość kontaktu z bliskimi;
 - wsparcie dla dzieci i osób starszych;
 - informacje o tym, kiedy będzie można wrócić do mieszkań.
-

Zespół 5. Seniorzy i osoby wymagające szczególnego wsparcia

Sytuacja

W części zagrożonej miasta mieszkają osoby:

- samotne;
- starsze;
- z ograniczoną mobilnością;
- wymagające regularnego przyjmowania leków.

Wasze potrzeby

- transport;
 - dostęp do leków;
 - bezpośredni kontakt z osobą udzielającą informacji;
 - pomoc w opuszczeniu mieszkania;
 - miejsce dostosowane do potrzeb.
-

Zespół 6. Lokalne media i grupa informacyjna

Zadania

- zbieranie informacji;
- publikowanie komunikatów;
- weryfikowanie pogłosek;
- przekazywanie informacji mieszkańcom.

Wasze cele

- informować szybko;
 - nie rozpowszechniać niesprawdzonych treści;
 - ograniczać panikę;
 - wskazywać wiarygodne źródła.
-

Zespół 7. Lokalni przedsiębiorcy

Sytuacja

Część sklepów i punktów usługowych została zamknięta.

Niektóre firmy mogą udostępnić:

- samochody;
- magazyny;
- żywność;
- sprzęt;
- pracowników.

Wasze cele

- wesprzeć wspólnotę;
 - zabezpieczyć firmy;
 - ograniczyć straty;
 - utrzymać miejsca pracy.
-

7. Zasoby wspólnoty

Na początku gry prowadzący przedstawia ograniczone zasoby.

Wspólnota ma do dyspozycji:

- 2 busy do transportu osób;
- 1 samochód dostawczy;
- 100 miejsc noclegowych;
- 300 porcji gotowych posiłków;
- 500 litrów wody;
- 30 wolontariuszy;
- 1 punkt medyczny;
- 1 magazyn;
- ograniczoną liczbę agregatów prądotwórczych;
- jedną oficjalną stronę informacyjną miasta.

Zasoby nie wystarczają do równoczesnego zaspokojenia wszystkich potrzeb.

8. Zasady gry

Każda runda rozpoczyna się od przekazania nowej informacji.

Zespoły mają następnie:

1. określić swoje najważniejsze potrzeby;
2. przygotować stanowisko;
3. przedstawić je pozostałym grupom;
4. uzgodnić wspólne działania;
5. podjąć decyzję.

Prowadzący zapisuje decyzje.

Nie wszystkie konsekwencje są ujawniane od razu.

Niektóre decyzje wpływają na kolejne rundy.

9. Runda 1. Pierwsze podtopienia

Orientacyjny czas: 20–25 minut

Informacja

Po intensywnych opadach zalanych zostało kilkanaście ulic.

Okolo 80 osób musi tymczasowo opuścić mieszkania.

Nie ma informacji o ofiarach.

Największy problem dotyczy dwóch osiedli.

Dodatkowe informacje

- 25 osób deklaruje możliwość przyjęcia poszkodowanych do swoich domów;
- szkoła może zostać tymczasowo wykorzystana jako miejsce noclegowe;
- nie wiadomo jeszcze, czy poziom rzeki będzie dalej wzrastał.

Zadanie

Wspólnota musi zdecydować:

- gdzie skierować osoby ewakuowane;
- jak zorganizować transport;
- kto zbiera informacje o potrzebach;
- kto odpowiada za komunikację.

Pytania

- Czy od razu uruchamiać pełne miejsce tymczasowego zakwaterowania?
- Czy korzystać najpierw z pomocy rodzin i znajomych?
- Kto powinien prowadzić listę osób potrzebujących pomocy?
- Jak uniknąć chaosu informacyjnego?

10. Karta decyzji – runda 1

Najpilniejszy problem

.....

Grupy wymagające pierwszej pomocy

.....

Przydzielone zasoby

.....

Osoby odpowiedzialne

.....

Informacja dla mieszkańców

.....

11. Runda 2. Pogorszenie sytuacji

Orientacyjny czas: 20–25 minut

Informacja

Poziom rzeki nadal rośnie.

Konieczna jest ewakuacja kolejnych 120 osób.

Na jednym z osiedli przestaje działać energia elektryczna.

Wśród mieszkańców znajdują się:

- osoby starsze;
- osoby z ograniczoną mobilnością;
- rodziny z małymi dziećmi.

Jednocześnie na lokalnej grupie społecznościowej pojawia się post:

„Wał na rzece pękł. Woda zaleje całe centrum. Uciekajcie natychmiast!”

Post zaczyna być masowo udostępniany.

Władze nie potwierdzają informacji o przerwaniu wału.

Zadanie

Wspólnota musi zdecydować:

- jak reagować na fałszywą lub niesprawdzoną informację;
- kogo ewakuować w pierwszej kolejności;
- gdzie skierować ograniczone środki transportu;
- jak dotrzeć do osób, które nie korzystają z internetu.

Pytania

- Czy należy natychmiast dementować post?
 - Jak szybko można to zrobić?
 - Czy warto prosić mieszkańców o nieudostępnianie niesprawdzonych informacji?
 - Czy pierwszeństwo w transporcie powinny mieć osoby o ograniczonej mobilności?
 - Jak poinformować seniorów mieszkających samotnie?
-

12. Narzędzie: Priorytety pomocy

Każdą grupę można ocenić według kryteriów:

- pilność;
- poziom zagrożenia;
- możliwość samodzielnego działania;
- dostęp do alternatywnej pomocy;
- szczególne potrzeby.

Zasada

Równa pomoc nie zawsze oznacza identyczną pomoc.

Osoby znajdujące się w różnej sytuacji mogą wymagać różnych form wsparcia.

13. Runda 3. Pomoc spontaniczna

Orientacyjny czas: 20 minut

Informacja

Do punktu pomocy zgłasza się 60 młodych osób gotowych do wolontariatu.

Chcą:

- przenosić rzeczy;
- dostarczać żywność;
- pomagać przy ewakuacji;
- organizować zbiórkę darów.

Jednocześnie pojawia się problem.

Część wolontariuszy zaczyna samodzielnie wchodzić na zalane tereny.

Nie mają:

- odpowiedniego wyposażenia;

- informacji o zagrożeniu;
- koordynacji.

Zadanie

Zdecyduj:

- jak wykorzystać wolontariuszy;
- które działania są bezpieczne;
- kto nimi koordynuje;
- czy każda osoba może zgłosić się do pomocy.

Pytania

- Czy dobra intencja wystarcza do udzielania pomocy?
 - Kto odpowiada za bezpieczeństwo wolontariuszy?
 - Jakie zadania mogą wykonywać osoby bez specjalistycznego przygotowania?
 - Czy chaotyczna pomoc może utrudniać działania służb?
-

14. Karta wolontariusza

Mogę pomóc w:

- przygotowaniu paczek;
- dostarczaniu informacji;
- pomocy logistycznej;
- telefonicznym kontakcie z mieszkańcami;
- organizacji punktu pomocy;
- innych działaniach.

Nie podejmuję działań:

- na terenach niebezpiecznych;
- wymagających specjalistycznego sprzętu;
- wymagających kompetencji medycznych;
- bez wiedzy osób koordynujących.

Zasada

Pomagać odpowiedzialnie oznacza również wiedzieć, czego nie robić samodzielnie.

15. Runda 4. Ograniczone zasoby

Orientacyjny czas: 20–25 minut

Informacja

Do punktu pomocy dociera transport z:

- 200 porcjami żywności;
- 150 butelkami wody;
- 30 kocami;
- 20 zestawami podstawowych środków higienicznych.

Potrzeby są znacznie większe.

W punkcie przebywa 180 osób.

Dodatkowo wiadomo, że kilkadziesiąt osób nadal pozostaje w swoich mieszkaniach.

Zadanie

Ustal sposób dystrybucji.

Możliwe podejścia

Opcja A

Każdy otrzymuje taką samą część.

Opcja B

Pierwszeństwo mają osoby w najtrudniejszej sytuacji.

Opcja C

Część zasobów zostaje zachowana jako rezerwa.

Opcja D

Grupy same ustalają sposób podziału.

Pytania

- Czy sprawiedliwy podział oznacza równy podział?
 - Kto określa, kto jest „bardziej potrzebujący”?
 - Czy należy zachować rezerwę?
 - Jak zapewnić przejrzystość decyzji?
 - Jak zapobiec konfliktom?
-

16. Runda 5. Sprzeczne informacje

Orientacyjny czas: 15–20 minut

Informacja

W mediach społecznościowych pojawiają się trzy wiadomości:

Informacja 1

„Woda z kranu jest skażona.”

Informacja 2

„Władze ukrywają rzeczywistą liczbę poszkodowanych.”

Informacja 3

„Pomoc otrzymują tylko wybrane osoby.”

Żadna z informacji nie została potwierdzona.

Jednocześnie oficjalny komunikat pojawia się z opóźnieniem.

Zadanie

Opracuj sposób komunikacji.

Pytania

- Czy należy odpowiadać na każdą plotkę?
- Co zrobić, jeżeli nie ma jeszcze pełnych informacji?
- Czy lepiej milczeć, czy powiedzieć: „tego jeszcze nie wiemy”?
- Jak często powinny pojawiać się komunikaty?
- Kto powinien być głównym źródłem informacji?

17. Narzędzie: Komunikat kryzysowy

Dobry komunikat powinien odpowiadać na pytania:

Co się wydarzyło?

.....

Co wiemy?

.....

Czego jeszcze nie wiemy?

.....

Co mieszkańcy powinni zrobić?

.....

Czego nie powinni robić?

.....

Gdzie sprawdzać kolejne informacje?

.....

Zasada

Brak pełnej wiedzy nie uzasadnia tworzenia pozorów pewności.

18. Runda 6. Konflikt interesów

Orientacyjny czas: 20 minut

Informacja

Po dwóch dniach sytuacja zaczyna się stabilizować.

Pojawia się jednak nowy problem.

Lokalni przedsiębiorcy proszą o szybkie wypompowanie wody z centrum handlowego.

Argumentują, że każda kolejna godzina oznacza ogromne straty i ryzyko utraty miejsc pracy.

Jednocześnie część mieszkańców oczekuje, że dostępny sprzęt zostanie najpierw skierowany do zalanych budynków mieszkalnych.

Zadanie

Ustal priorytet.

Pytania

- Czy pierwszeństwo powinny mieć mieszkania prywatne?
 - Czy ochrona miejsc pracy również służy całej wspólnocie?
 - Czy można podzielić sprzęt?
 - Jak ocenić pilność obu potrzeb?
 - Jak uzasadnić decyzję osobom, których potrzeba nie zostanie zrealizowana jako pierwsza?
-

19. Karta oceny decyzji

Przed podjęciem decyzji oceń rozwiązanie według pytań:

Kogo chronimy?

.....

Kto skorzysta?

.....

Kto będzie musiał poczekać?

.....

Jakie są skutki krótkoterminowe?

.....

Jakie są skutki długoterminowe?

.....

Czy istnieje grupa szczególnie narażona?

.....

Czy decyzję można publicznie uzasadnić?

.....

20. Runda 7. Powrót do normalności

Orientacyjny czas: 15–20 minut

Informacja

Poziom wody spada.

Największe zagrożenie minęło.

Rozpoczyna się etap powrotu mieszkańców i usuwania skutków kryzysu.

Pojawiają się nowe potrzeby:

- sprzątanie;
- ocena uszkodzeń;
- wsparcie osób, które straciły wyposażenie mieszkań;
- pomoc psychologiczna;
- przywrócenie działalności szkół;
- pomoc przedsiębiorcom;
- odbudowa zaufania.

Zadanie

Ustal trzy najważniejsze działania na najbliższy tydzień.

Pytania

- Czy kryzys kończy się wtedy, gdy znika bezpośrednie zagrożenie?
- Kto może potrzebować wsparcia najdłużej?
- Jak utrzymać zaangażowanie wolontariuszy?
- Jak informować mieszkańców o dalszej pomocy?
- Jak wykorzystać doświadczenia kryzysu do lepszego przygotowania się na przyszłość?

21. Karta planu odbudowy

Najpilniejsze działania

1.

2.

3.

Grupy wymagające dalszego wsparcia

.....

Potrzebni partnerzy

.....

Zadania dla wolontariuszy

.....

Informacja dla mieszkańców

.....

Czego nauczyła nas sytuacja?

.....

22. Karty zdarzeń dodatkowych

Prowadzący może wprowadzać dodatkowe zdarzenia w dowolnym momencie.

Karta A. Brak internetu

W części miasta przestaje działać internet mobilny.

Pytanie

Jak dotrzeć z informacją do mieszkańców?

Karta B. Zaginiona osoba

Rodzina zgłasza brak kontaktu ze starszą osobą mieszkającą samotnie.

Pytanie

Kto powinien zająć się sprawą?

Karta C. Nadmiar darów

Do punktu pomocy trafiają setki worków z przypadkowymi ubraniami.

Brakuje miejsca na żywność i środki higieniczne.

Pytanie

Czy każda pomoc rzeczowa jest potrzebna?

Karta D. Fałszywa zbiórka

W internecie pojawia się zbiórka pieniędzy podszywająca się pod oficjalną pomoc dla mieszkańców.

Pytanie

Jak reagować?

Karta E. Konflikt w punkcie pomocy

Mieszkańcy oskarżają organizatorów o nierówny podział żywności.

Pytanie

Jak zwiększyć przejrzystość?

Karta F. Wolontariusz publikuje zdjęcia

Wolontariusz publikuje w mediach społecznościowych zdjęcia osób korzystających z punktu pomocy bez ich zgody.

Pytanie

Czy dobra intencja usprawiedliwia naruszenie prywatności?

Karta G. Brak leków

Kilka osób informuje, że potrzebuje leków przyjmowanych regularnie.

Pytanie

Jak ustalić priorytety i kto powinien zająć się sprawą?

Karta H. Konflikt mieszkańców

Część osób uważa, że przyjezdni mieszkańcy otrzymują zbyt dużą część pomocy.

Pytanie

Jak reagować na napięcia i stereotypy?

23. Gra informacyjna: Prawda, pogłoska, informacja niepełna

Prowadzący może przekazywać różnym grupom różne informacje.

Przykład:

Grupa A otrzymuje:

„Poziom rzeki nadal rośnie.”

Grupa B:

„Służby oczekują stabilizacji poziomu rzeki w ciągu kilku godzin.”

Grupa C:

„W internecie pojawiają się informacje o przerwaniu wału.”

Zespoły muszą zdecydować:

- co wiedzą;
- czego nie wiedzą;
- jakie informacje należy zweryfikować;
- co można przekazać mieszkańcom.

Wniosek

W kryzysie ogromne znaczenie ma odróżnienie:

faktu, przypuszczenia, prognozy i pogłoski.

24. Narzędzie: Mapa interesariuszy kryzysu

Uczestnicy tworzą mapę osób i grup zaangażowanych w sytuację.

Instytucje publiczne

.....

Organizacje społeczne

.....

Mieszkańcy

.....

Grupy szczególnie narażone

.....

Wolontariusze

.....

Przedsiębiorcy

.....

Media

.....

Inni partnerzy

.....

Pytanie

Kogo brakuje przy stole, mimo że kryzys go dotyczy?

25. Narzędzie: Macierz priorytetów

Każdą potrzebę można ocenić w skali od 1 do 5.

Kryterium	Ocena
Zagrożenie życia lub zdrowia	
Pilność	
Liczba osób	
Szczególna podatność grupy	
Brak alternatywnej pomocy	

Kryterium	Ocena
Możliwość szybkiego działania	
Skutki braku działania	

Najwyższy wynik nie musi automatycznie przesądzać decyzji.

Macierz służy uporządkowaniu argumentów.

26. Odpowiedzialny wolontariat

Pomoc spontaniczna może być ogromną siłą wspólnoty.

Wymaga jednak:

- koordynacji;
- informacji;
- bezpieczeństwa;
- jasnego podziału zadań;
- ochrony prywatności;
- szacunku wobec osób korzystających z pomocy.

Wolontariusz nie powinien:

- podejmować działań, do których nie jest przygotowany;
- wchodzić na tereny niebezpieczne;
- publikować zdjęć poszkodowanych bez zgody;
- rozpowszechniać niesprawdzonych informacji;
- podejmować decyzji medycznych bez odpowiednich kompetencji.

Zasada

Pomoc powinna odpowiadać na potrzeby osób poszkodowanych, a nie na potrzebę działania osoby pomagającej.

27. Solidarność – komu pomagamy najpierw?

W sytuacji kryzysowej potrzeby mogą przewyższać dostępne możliwości.

Wtedy konieczne jest ustalanie priorytetów.

W pierwszej kolejności szczególnej uwagi mogą wymagać osoby:

- zagrożone utratą życia lub zdrowia;
- o ograniczonej mobilności;
- zależne od stałego leczenia;

- pozostające bez opieki;
- pozbawione alternatywnych możliwości pomocy;
- dzieci;
- osoby starsze;
- osoby z niepełnosprawnościami.

Nie oznacza to, że potrzeby innych są nieważne.

Oznacza, że sprawiedliwa pomoc uwzględnia stopień zagrożenia i możliwość samodzielnego poradzenia sobie.

28. Zaufanie jako zasób wspólnoty

W kryzysie zasobem są nie tylko:

- pieniądze;
- pojazdy;
- żywność;
- sprzęt.

Zasobem jest również:

zaufanie.

Jeżeli mieszkańcy ufają:

- instytucjom;
- komunikatom;
- organizatorom pomocy;
- sobie nawzajem,

łatwiej koordynować działania.

Zaufanie może zostać osłabione przez:

- brak informacji;
- sprzeczne komunikaty;
- niesprawiedliwy podział pomocy;
- ukrywanie błędów;
- brak przejrzystości.

Pytanie

Czy można skutecznie zarządzać kryzysem bez zaufania społecznego?

29. Debriefing – co wydarzyło się w naszej wspólnocie?

Orientacyjny czas: 20–30 minut

Po zakończeniu symulacji uczestnicy wychodzą z ról.

Prowadzący rozpoczyna rozmowę podsumowującą.

Etap 1. Co się wydarzyło?

- Jaką pierwszą decyzję podjęliście?
- Co było najtrudniejsze?
- W którym momencie pojawił się największy konflikt?
- Czy zmienialiście swoje decyzje?

Etap 2. Jak działała wspólnota?

- Kto miał największy wpływ?
- Czy wszystkie grupy były słyszane?
- Czy ktoś został pominięty?
- Czy współpraca była skuteczna?

Etap 3. Jak podejmowaliśmy decyzje?

- Co było ważniejsze: szybkość czy dokładność?
- Czy decyzje były przejrzyste?
- Czy potrafiliście je uzasadnić?
- Czy uwzględnialiście potrzeby mniejszości?

Etap 4. Informacja

- Jak wpływały na Was niesprawdzone informacje?
- Czy mieliście pokusę działać przed ich potwierdzeniem?
- Jak można ograniczyć dezinformację w kryzysie?

Etap 5. Solidarność

- Komu pomagaliście najpierw?
- Jak definiowaliście sprawiedliwość?
- Czy równa pomoc zawsze była sprawiedliwa?

30. Karta refleksji uczestnika

Dokończ zdania:

W mojej roli najważniejsze było...

.....

Najtrudniejsza decyzja dotyczyła...

.....

Grupa, której potrzeby najłatwiej było przeoczyć, to...

.....

Największym zagrożeniem dla współpracy było...

.....

Najbardziej wartościowym zasobem wspólnoty okazało się...

.....

Gdybym podejmował tę decyzję ponownie, zmieniłbym...

.....

31. Samoocena

Oceń każde stwierdzenie w skali od 1 do 5.

1 – zdecydowanie nie

5 – zdecydowanie tak

- Potrafię rozpoznać grupy wymagające szczególnego wsparcia.
- Potrafię ustalać priorytety w warunkach ograniczonych zasobów.
- Potrafię współpracować z osobami reprezentującymi inne interesy.
- Potrafię odróżnić sprawdzoną informację od pogłoski.
- Rozumiem, dlaczego chaotyczna pomoc może zaszkodzić.
- Potrafię uzasadnić decyzję dotyczącą podziału zasobów.
- Rozumiem różnicę między równą a sprawiedliwą pomocą.
- Rozumiem znaczenie zaufania społecznego.
- Rozumiem rolę organizacji społecznych i wolontariuszy.
- Rozumiem, że młodzi ludzie mogą realnie wspierać swoją społeczność w sytuacji kryzysowej.

32. Wspólnota odporna

Odporna wspólnota nie jest wspólnotą, w której nigdy nie dochodzi do kryzysów.

Jest wspólnotą, która potrafi:

- reagować;
- współpracować;
- przekazywać wiarygodne informacje;
- chronić osoby najbardziej narażone;
- rozsądnie wykorzystywać zasoby;
- angażować mieszkańców;
- uczyć się na podstawie doświadczeń.

Młodzi ludzie mogą odgrywać w takiej wspólnocie ważną rolę.

Mogą:

- wspierać komunikację;
- pomagać w organizacji działań;
- prowadzić wolontariat;
- docierać do osób potrzebujących;
- przeciwdziałać dezinformacji;
- inicjować pomoc sąsiedzką;
- uczestniczyć w odbudowie wspólnoty po kryzysie.

Najważniejszym pytaniem w sytuacji kryzysowej nie jest więc wyłącznie:

„Jak ochronić siebie?”

ale również:

„Kto obok mnie potrzebuje pomocy i co możemy zrobić razem?”

Właśnie w tym miejscu odpowiedzialność indywidualna staje się odpowiedzialnością obywatelską, a grupa mieszkańców – wspólnotą zdolną do działania.